

Fietsstad Deventer

In het negentiende-eeuwse Deventer startte de fiets als product van oer-Nederlandse makelij zijn glorieuze carrière toen de al van jongs af ambitieuze en bijdehante smid Hendrikus Burgers, een echte doe-het-zelver, zich in 1868 in de Broederenstraat aan de productie van zijn eerste vélocipède waagde.

Burgers kopieerde in den beginne weliswaar de originele trapfiets uit 1863 van de Parijse vader en zoon Michaux, maar dat was geenszins simpel knip-en-plakwerk. 4 jaar later had Burgers een productie van 122 vehikels per jaar, wat bekendgemaakt werd door de lokale Kamer van Koophandel, die en passant meldde Burgers' metier maar zozo te vinden. Maar die opvatting kon geen stand houden, omdat de ENR, de Eerste Nederlandsche Rijwiel- en Machinefabriek, zoals de eclatante naam van het bedrijf luidde, een succes vanjewelste werd, dat pas in 1961 stopte toen er geen liquide middelen meer waren en een faillissement volgde.

Op het conto van Deventer staat ook de eerste Nederlandse fietsclub, met een naam waarvoor leentjebuurt bij de Duitsers was gespeeld, Immer Weiter, met als leden vooral de toenmalige Deventer yuppies die geregeld naar hartenlust door de straten kwamen geracet.

De club had een lijflied, waarvoor gebruikgemaakt was van een van de melodieën gecomponeerd door de jonggestorven Oostenrijkse componist Franz Schubert. De eerste tekstregel luidt: "Voort in 't zadel, kameraden!", die ook los van de fiets te allen tijde een goede yell is, zelfs bij een dictee hier in de onvolprezen Hip: (")Voort in 't zadel, kameraden!(")